

program

Bårebrak

- En stemningsformidling i forbindelse
med 100 års markeringen av
Røværulykken

Premiere
på Røvær
18. juni 1999

Haugesund
TEATER

Teateret for Nord-Rogaland

I Haugesund kommune, ca. 10 kilometer nordvest for Haraldsgata, ligger ei øy som heter;

Røvær

Navnet Røvær bruker vi både om den største øya og om hele øygruppa. Det er mange øyer, noen store og mange små. Røvær er 2,2 km. lang og 1,3 km. bred og ca. 1,4 kvadratkilometer stor. Det høyeste punktet er 43 m.o.h.

På Røvær er det mye «stein og urd». På østsida er fjellet knudrete, men på vestsida rundt «Hålo» uti «Været» er det glattere og flattere fjell. I gamle dager, kanskje i bronse-alderen, har det antakelig vært skog her, for folk har funnet store røtter i myrene. Men seinere var øyene snaue, til folk begynte å plante skog.

Stedsnavn

Ingen vet helt sikkert hva navnet Røvær kommer av. De er enige om at delen, «-vær», er det samme som i ordet fiskevær.

Noen mener at første stavelsen «Rø-» har med fargen rød å gjøre, at det ofte var rød himmel over øya i solnedgang. Noen tror det har med røk å gjøre og sier at noen på fastlandet så røk her ute etter svartedauen og forsto at det var folk i live. Og noen sier det kommer av gammelnorsk «rodharf», som betyr fiskehov.

Men det er mange andre rare navn her ute; «Kattapinå», «Kåretåno» og «Annakvart år».

Noen navn forteller hvordan landskapet er: Grønåvikje, Sandsund, Flatholmen.

Noen steder har navn etter «dyreriket»: Seiavåjen, Ulvøy, Kråkevåjen. Noen plasser forteller om ting som har foregått: Storakast, Strilakast, Smalatøkje.

Noen områder er oppkalt etter folk: Torgels-neset, Thore-hoien.

I 1980-84 samlet elevene på skolen over 400 stedsnavn på Røvær! Mange av dem er veldig gamle.

Ordføreren hilser

Tragiske ulykker på havet finner en i historien til alle små og store kystsamfunn. Ulykkene kan ramme få eller mange. For dem det gjelder er skjebnen alltid tung. Som kystboere vet vi at de sjøfarende løper en risiko, og at vi som er på land kan bli sittende fattige igjen med savnet.

Røvær-ulykken 13. oktober 1899 er spesiell og særlig tragisk fordi den rammet så mange i et lite samfunn. Da 30 mennesker ble revet bort, satt det tilbake 11 enker og 36 ukonfirmerte farløse. Hva det skulle bety for livet på øya i flere generasjoner, kan en vanskelig ta helt inn over seg.

Røvær er i dag en del av Haugesund. Da ideen kom om et større minnearrangement bygget på den tragiske hendelsen i 1899, vakte det stort engasjement og interesse. Ta det som et uttrykk for

det positive medansvar mange føler for øyas framtid. «Bårebrak» styrker minnet om de bortkomne, men skal også bidra til at vi klarere skjønner det ufattelige arbeidet som skulle til for å gjenskape livet på øya.

I dag kan vi glede oss over et livskraftig samfunn på Røvær med mange sterke kvaliteter. La oss likevel aldri glemme at nettopp øyboerne er de mest typiske kystboerne blant oss, - som lever mest i pakt med sjøen. I denne sammenhengen er det utrolig at en også i dag har måttet kjempe hardt og lenge for å få tilstrekkelig sikkerhet og standard på ruteforbindelsen til Røvær. 100 år etter Røvær-ulykken er saken om ny rutebåt nå løst. Dette er det viktigste bidraget til øyas framtid.

Finn Martin Vallerensnes
Ordfører

Haugesund Teater

Haugesund Teater har ønsket å yte et bidrag til markeringen av hundreåret for det tragiske forliset som rammet Røvær i 1899. Dette er skjedd i samarbeid med en initiativgruppe fra øya, skribenten Kristian Magnus Vikse og komponisten Tom Roger Aadland.

Et dødsfall i et lite tettvevet samfunn er en stor påkjenning med ringvirkninger til alle beboere - men når en tredjedel av hele befolkningen forsvinner med et slag, er det en tragedie av ufattelig omfang. Kvinner mistet sine menn, barn sine fedre - ingen på øya kunne melde hus forbi. Der var ikke mye mening i et puslespill hvor hver tredje brikke var vekk.

Det fortelles at en gammel kvinne så sin første bil i 1942, da tyskerne landsatte en lastebil på øya. Etter

forliset i 1899 våget hun aldri mer å reise inn til fastlandet.

Tittelen på forestillingen er "Bårebrak" - i seg selv et minne om en svunnen tid. "Båre" betyr her bølge og bårebrak viser til det fenomen, at folk tidligere har kjent kunsten å lytte til havet og forutsi når en storm var i anmarsj. De hørte brakket fra bølgene i det fjerne.

På terskelen til et nytt årtusen kunne denne kunsten være god å få gjenoppfrisket.

Umiddelbart etter forestillingen er det konsert på bedehuset og jeg håper at publikum i dag får med seg både en følelse av tragedien fra 1899 og harmonien som hersker på øya i 1999.

Jens Thordal
teatersjef

Hva skjedde for 100 år siden

13. oktober 1899 omkom tretti mennesker frå øysamfunnet Røvær nordvest for Haugesund i eit forlis.

Dei hadde vore på Udland i skåre i gravferd, ettersom det den gongen ikkje fanst gravplass på Røvær. På vegen heimover blei dei overaska av ein storm frå nordvest. Den 40 fot store Lister-skøyta gjekk ned eit lite stykke nordvest for nordspissen av Karmøy, og alle omkom.

Nøyaktig kva som hende, er det ingen som veit. Utrulig nok blei alle dei omkomne funne - dei fleste nær staden der skøyta gjekk ned, og to på fastlandssida i Skåre (nord i dagens Haugesund).

28 av dei omkomne er gravlagde på Udland kyrkjegard, berre nokre meter frå grava til den dei var på Udland for å fylgja den dagen dei drukna.

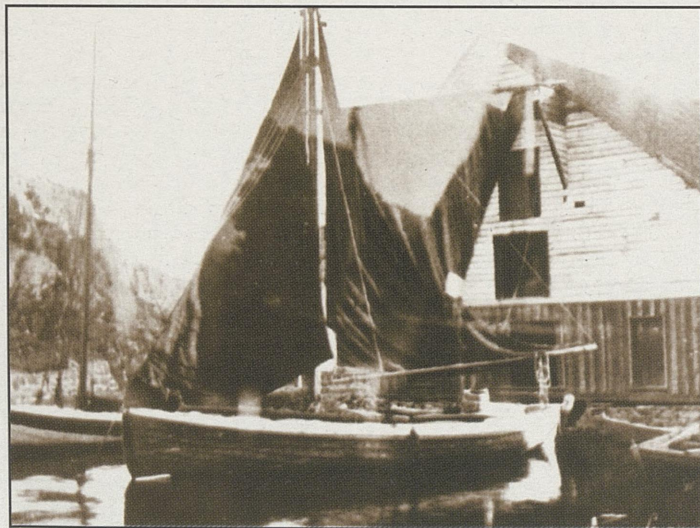
På Røvær fekk familiene ikkje vita om ulukka før to dagar etter. Det fanst ei telegraflinje til øya, men den var berre i drift under sildefisket. I ettertid har ei meining vore at folka tok ut trass i uvêret fordi dei heime elles ville undrast på kvar det var blitt av dei.

Mange spørsmål kring ulukka har vorte drøfta, utan at det finst sikre svar.

Tragedien var enorm for dei som var att. Kyrkjene i distriktet samla inn pengar til eit hjelpefond for dei etterlatte. Også aviser, foreningar av mange slag og andre tiltak over heile landet sette i gong innsamling av pengar.

Tre skillingsviser blei laga om hendinga, som også blei lagt merke til utanlands.

Et over 100 år gammelt foto som viser en gammel Lister-skøyte fortøyd utenfor sjøhuset på Røvær. Dette er antakelig skøyta som forliste.

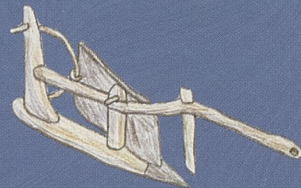

Menneskene kommer til Røvær

I Bjørkevær har det vært boplass i Steinialderen. Der fant Thorleif Thorsen ei steinøks, som arkeologene sier er ca. 5.000 år gammel.

Opå Melkeviksletta er det noen graver som er veldig gamle, muligens fra jernalderen.

Arkeolog Per Haavaldsen fra Arkeologisk museum i Stavanger registrerte i Grønnavikje sommeren 1988. Det er tolv, kanskje flere, små hustufter fra vikingtida. Folk har antakelig ikke bodd der hele året,

bare i sesongen når de drev fiske.

I 1701 var det folketelling i Norge. Da står det oppført fem menn mellom 20 og 70 år, og tre gutter mellom 2 og 11 år. Damer og jenter ble ikke regnet med!

I de neste folketellingene, 1758 og 1801, er det heller ikke så mange folk på Røvær. Men i 1865 er folketallet doblet mange ganger! Hva hadde skjedd?

På denne tida var det en veldig befolkningsvekst i hele Norge. Folketallet ble fordoblet fra 1815 til 1865. Jorda kunne ikke brødfø alle. Folk måtte finne noe annet å leve av.

Mange dro til Amerika. De første som dro var fra Rogaland. Det var i 1825. I de neste 100 årene dro 850.000 nordmenn til Amerika!

Andre flyttet ut til kysten. Mellom 1840 og 1870 var det et veldig rikt sildefiske her på Sør-Vestlandet. Det var i disse åra Haugesund vokste fra et lite strandsted til en travel by. På sildabein er byen lagt, heter det i en sang.

Det samme kan vi si om Røvær! Her var det god havn og kort vei til fiskefeltet.

Folk som kom hit, måtte ha et sted å bo. De kjøpte ikke husgrunn, men leide den. Betalingen var å arbeide for bonden når han trengte hjelp.

Som regel stod huset helt i strandkanten, med sjøhus i 1. etasje slik at båten kunne legges til ved huset. En som leide grunnen slik ble kalt en «strandsitter».

Fiskeren

Fiskeryrket var slitsomt og farefullt. Båtene var små og åpne og uten motor. De seilte og rodde. Garna var av bomull eller hamp. De var tunge å dra inn. Og de hadde ikke annen kraft enn sterke armer.

På rekka var det en tre-rull som gikk rundt. Den gjorde det litt lettere å dra inn garna. På litt større båter hadde de en sveiv på rullen. Når en mann sveivde, gikk det litt lettere å dra. Til å holde garna oppe hadde de «kagger» av tre og glasskuler.

Klærne var stive og tunge. Støvlene var av lær og ble smurt godt inn med fett for å holde seg vannrette. Har du sett en gammel dags «fisje-vott?» De ble strikket svært store, og så ble de tovet til de fikk passe størrelse og var tykke og varme.

En ble ikke rik av å være fisker. Når det nærmet seg tida for sildefiske, gikk de i spenning om når eller hvor silda kom inn til kysten. Det kunne variere fra år til år. Så var det spennende hvordan været ble. Når det var dårlig vær, måtte de ligge i land. Kanskje hadde de garn i sjøen og bekymret seg for hvordan det gikk med dem. Og dersom det slo til med både store sildemengder og fint vær, dalte prisene.

Sildefisket

Men når fisket slo til, var det liv og røre overalt. Da strømmet det til folk

fortsetter på neste side..

Vissjazz koret

:dirigent

Amund Dahlen

:sopran

Toril Hallsjø
Anna Kari Rasmussen
Eva Kristin Hitsøy
Anne H. Bjøntegård
Elin Hestflått
Åse Stakkestad

:alt

Marianne Ruus Nesheim
Gudrun Giske
Kirsten Berg
Tove Remøy
Margrethe Sandvold Røsand
Berta Storesund

:tenor

Bjarte Nesheim
Arne Langøen
Øysten Nilsen
Georg Førland
Helge Høie

:bass

Odd Ivar Pedersen
Jon Færøy
Arne Tjelle
Andrew C. Rohde
Arne Christian Mohn

:dansere

Ingeleiv Berstad
Margot Brathole
Astrid Østensjø Hagland
Stine Hoel
Liv Grimstvedt Kvalvik
Pia Leinslie
Nina Maria Nordskog
Hedda Sandved
Ingebjørg Sjøvoll
Anne Kristin Sæbo
Camilla Tveito
Erlend Sæbo

:instruktør/koreograf

Ruth Aspaas Kvinnesland

Båre

- En stemningsformidling
års markeringen

Prolog - F

Vind (mus

11 enker - Hun so

Våren - V

Bår

Sar

Røvæ

Dei vi

Takk til alle hj

Personalet på Sjøhuset. Rektor, lærere på Røvær-båtene. Betjeningen på båtens Gautesen som har stilt jorda si til disposisjon. Olsen med familie som har stilt bordscenen, og alle de andre som h

brak

i forbindelse med 100
Røvær-ulykken.

vær 1899

k og dans)

aldri kom derfra

ren 1900

brak

old

1999

heim

gesund
ATER

rd-Rogaland

rne på Røvær:

og elever på skolen. Mannskapet
ken. Gjengen på Hiltahuset. Sigurd
osisisjon for uteforestillingerne. Randi
ngen sin til disposisjon for alle på
bidratt til denne forestillingen.

:Fylkesmusikerne

obo: Arild Halvorsen
cello: Dagmar Halvorsen
piano: Steinar Pedersen
sang: Toril Søfteland Sæbø

fiolin: Bernhard Gismervik
perkusjon: Terje Isungset

:sanger/forteller

Kjell Magnus Sandve

:forfatter

Kristian Magnus Vikse

:komponist

Tom Roger Aadland

:kostymedesign

Kristine Vikse

:kostymer/utførelse

Marjorie Herbert
Wendy Riber

:lydteknikere

Tor Arne Gudmestad
Torbjørn Gudmestad

:scenearbeidere

Jon Magne Josephsen
Ivar M. Røe
Andreas Wang

:scenografi

Bjørn M. Toft

:produksjonsleder

Bjørn M. Toft

:produksjonssekretær

Annette Stuen

:markedsføring

Bjørn M. Toft
Annette Stuen

:programoppsett

Håkon Th Birkeland

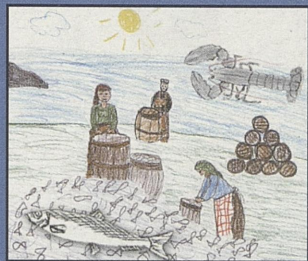
fra fjern og nær, det kunne være
samlet 10-15.000 mann her ute.
Mange hadde «Lossementer» med
seg, andre fikk sove på sjøhus eller
på loftet hos folk.

10 øre natta var vanlig for en over-
natting.

Det ble saltet sild på alle sjøhus.
Salt sild var sunn og billig mat. Det
gikk mye av den i Norge, men mye
ble eksportert til Sverige, Danmark,
Finland, Russland, Polen, Tyskland,
Holland og England.

Det var flere enn fiskerne som var
avhengige av et godt sildefiske!
Handels- menn drev handel fra hus
som de leide eller fra båter. Her var
omreisende «klokke-jøder» og
tryllekunstnere.

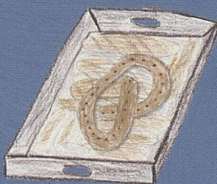
Handelsmannen

Det var en del folk som kom ut og
drev handel på Røvær i den
travleste fisketida. De leide seg et
hus der det gikk an å ha butikk.
Noen solgte også fra båter.

Noen av de husene der det var
butikk står fremdeles. På «Sjø-
huset» står selve butikken nesten
som den gjorde for 100 år siden.
Dersom en ser godt etter, kan en se
merke etter mange fisk-støvler og
tofler like ved disken.

C.C. Meling bygde hus og drev til
og med bakeri i fisketida fra 1880-
1899. I huset til Våge i Bekkarvik
drev Gudmundsen butikk i mange
år. En stund var det også post og

fortsetter på neste side..

telegraf der.

I det lille huset i Kanalen drev Sjur Mæland butikk. Han omkom i Røvær-forsliset. Senere overtok sønnen Sivert huset. Fra 1900 drev han butikken hele året og fortsatte med det til han døde i 1945. Det er han vi kan takke for at vi vet så mye om livet på Røvær i gamle dager, for han skrev dagbok om alt som skjedd.

Det var nok ikke så lett å være handelsmann i fisketida. En dag kunne det være fullt av folk som trengte brød, og handelsmannen bestilte. Neste dag var fiskerne borte vekk, for nå var det sild å få en annen plass.

Bonden

Det var kirken og klostrene som eide mye av jorda i Norge. Røvær var eid av Fana prestegjeld. Men senere blei jorda solgt til de som drev den. På Røvær ble jorda solgt i 1820. Da ble jorda delt i 5 gårdsbruk som ble solgt til 5 familier.

Hva de dyrket

Det ble dyrket korn, poteter og kålrabi. Det kornet de hadde, var havre, hvete og bygg.

fortsetter på neste side..

1. Prolog - Røvær 1899

Kjell Magnus Sandve og

Fylkesmusikerne:

150 sjeler - barn, menn og kvinner unge, gamle.

Noen få med trygge dager:

Et par handelsmenn,

En baker, losene og læreren.

Og de få med jord.

Men de aller fleste

prisgitt havets luner, vær og vind,

I slit for daglig brød.

Ingen kirke, men et vigd bedehus.

Ingen gravplass,

men en skole og et fyr.

150 sjeler.

Under sildefisket noen tusen flere.

Et lite samfunn.

Noen stormkast vest for landet.

En flokk i åpen omsorg

for hverandre.

En Gud i himmelen

var alles trøst og håp.

De møtte Ham hver dag

i bønn og sang.

I takk for sorg og glede.

Koret a capella:

Å, at jeg kunne min Jesus prise
som jeg av hjertet dog så gjerne vil.

Fordi han ville slik nåde vise,

å byde meg sitt himmerike til.

Å hvilken lykke å deg tilhøre!

Takk, takk at også jeg fikk være med!

Din gode gjerning du selv fullføre,

Til jeg står fri og frelst i evighet!

(tekst: Lars Oftedal, norsk folketone)

Leses av Kjell Magnus Sandve:

Røvær 1899

Et år som alle andre,

med vinter, vår og sommer.

Men så kom høsten.

Så kom stormen.

Ingen røværsku har glemt den.

Ikke noen av oss andre heller.

Derfor minnes vi.

3. Enkene

Hun som aldri kom derfra

Kjell Magnus Sandve leser:

Det var 11 enker og 36 farløse barn etter ulykken.

Av de 11 enkene, dro de fleste fra Røvær.

Fant seg nye ektemenn og forsørgere. Men én ble igjen.

Bertha Torkelsen, enken etter los og fisker Peder Torkelsen.

Ekteparet hadde syv barn, «hvorav seks ukonfirmerede».

Om hennes skjebne står det i beretningen som handelsmann og lokalhistoriker Sivert Meland laget:

«I dette hus fandtes det ikke Mad, da damperen Søndag Morgen kom fra Haugesund.

Manden havde Forsyningen for den

kommende Uge med sig på Skoiten.

Stille og taus mottog hun det forfærdelige Budskap.

Hun blev som lamslaet, bedøvet.

Hun orket indtil videre intet

Og en fattig Slægtning fandt at hun ikke kunde sitte der i sit tomme Hus Med de seks børn.

Han tog alle til sig for de første Dage.»

Bertha forlot aldri Røvær etter ulykken.

Hun satte aldri sin fot på fastlandet.

Den første bilen hun så, var lastebilen tyskerne hadde med de 40 kom til øyene i siste verdenskrig, 40 år etter at havet tok mannen hennes.

Etter opplesingen følger dansen «Enkene» med musikk - piano og fiolin.

4. Våren 1900

Kor og musikk:

Så langt borte våren var den dagen i oktober da alt ble annerledes.

Hverdager kom som alltid.

De faste gjøremål.

Arbeid, søvn, måltider

Vinter, mørketid og savn.

Men julen sammen.

Instrumentalparti

Kor og musikk:

Et nytt århundre rant

Omsider vår pány.

De løftet ansikter mot solen.

Kjell Magnus Sandve resitasjon:

Dypt inni dem var såret.

Men de så nytt liv.

Og tenkte framover.

5. Bårebrak

Kjell Magnus Sandve resiterer:

Det er mest hav på jorda.
Folk som bor på øyer
merker det vel best.
De har havets rytme i seg.

Flo og fjære.
Dovne dønninger - og brottsjø.
Tarens dans med fjærestein.
Bårebraket langt der ute
som varsler storm om noen timer.

Havsynet som skifter:
Den svarte veggen med sitt bud om
byger
- eller det uendelige blå,
når himmelen er klar.

Obo solo

Lydkulisse og Dansen «Bårebrak»

Obo solo som avslutning

6. Samhold «Han er far sin opp av dage»

Obo solo som innledning

Kjell Magnus Sandve sang +
fylkesmusikerne + tablå med Anne
Kristin og Erlend:
Stuegolvet blir som havet.
Fillerya lager bølger

Båten faren teljet til
seiler trygt i havnen inn.

Refreng:
«Han er far sin opp av dage...»
Begge tenker, begge vet.

Instrumental

Barnesmilet det er trøsten.
Samme smil som han som før...

Instrumental

7. Røvær 1999

*Resitasjon Kjell Magnus Sandve
med musikk:*

Hundre sjeler - barn, menn og kvinner,
Unge, gamle.
Alle trygge for sitt brød.
Butikk på kaien, vei, og rutebåt.
Telefon - og vann fra by'n
radio, fjernsyn, dataskjermer, internett.
Kafé og vandrerhjem.
Turister, komler og konserter.
Bedehuskapellet,
skolen, barnehagen.
Og et automatisk fyr.
En gravplass på en øy.

To minnestøtter:
En ved bedehuset med det ene navn:
Den falne i den siste krig.
En ved skolen
For de tretti døde.

Døra åpnes: «Kossen går det?»
Nabokona trenger noen.

Instrumental

Refreng:
«Han er faren opp av dage...»
Begge tenker, begge vet.

Mye har vi tålt i sammen.
Nekt oss ikke våre gleder.

Kaffiduftten fyller stua.
Hun må prate, ser på barnet:

Vi må huske. Han vil glemme.
Han er håpet. Han skal leve.

Instrumental

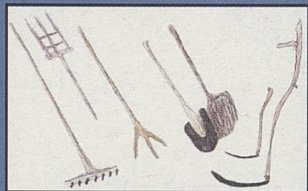
Refreng:
«Han er far sin opp av dage...»
Begge tenker, begge vet.

Resitasjon uten musikk:

Noen åkerlapper og litt beite mellom
bergene.
Noen kyr og sauer.
Hus med vakre hager.
Et sjelefredet samfunn.
Også nå med bønn til samme Gud
I hverdagsstrev og helg,
I takk for livet.

*...hundre år er gått
Røvær overlevde!*

Før var det ikke vanlig å dyrke
hvete i Norge. En forsikringsagent
som reiste rundt om kring, fortalte at
den første hveteåkeren han hadde
sett i sitt liv, den så han på Røvær!

Utstyr og redskap

Fram til 1900-tallet brukte folk
spade i stedet for plog, selv om plo-
gen var kommet for lenge siden.
Spadene var først av tre, og senere
fikk de jernskoing.

Til å slå graset hadde de ljå. På de
beste markene brukte de en ljå med
langt skaft, «longorv». Der det var
bratt, og mellom steiner, brukte de
en ljå med kort skaft. Den kaltes
«stuttorv». Til å skjære kornet brukte
de en sigd.

Arbeidsfordelingen

Mennene kjørte ut møkk og
spadde åkeren. Ungene plukka ut
ugras og røtter. Både kvinner og
menn sådde korn og gjødsla.

Mennene slo graset, kvinnene
raket det sammen og brøt det ut
over igjen.

Mennene skår kornet. Kvinner og
unger bandt det sammen og satte
det til tørk. Mennene tresket og
malte kornet.

Losen

Losyrket var både spennende og
farlig. Losen skulle gå ombord i
båter som kom inn fra havet og lose
dem trygt i havn. En godkjent los
hadde et skilt som beviste at han
kunne jobben sin.

Det var flere losere på Røvær og
konkurransen om båtene. Det fantes
ikke telefon, så ungene fikk som
jobb å speide etter båter som
trengte los.

Losyrket kunne være farlig i dårlig
vær. Det var mange losere fra Røvær
som aldri kom hjem igjen.

Fyrvokteren

Fra 1848 var det fyrlykt på Glette i tre måneder hver vinter. I 1861 ble det anlagt fyrstasjon med fyrvokterbolig på Gitterøy. (Nedlagt i 1909). Det står rester etter huset fremdeles. En hel familie bodde der. De hadde til og med ku. Den kom nok godt med i uværs-periodene.

Røværsholmen fyr ble bygd i 1891 og tatt i bruk i 1892. Der var det enda vanskeligere å komme til i årlig vær. Fyrvokteren fikk lønn av staten, og yrket var derfor et trygt levebrød. Men det var ikke bare enkelt å være fyrvokter heller. Det kunne være lange perioder da de ikke kom seg i land på grunn av været.

Det er skoleelever på Røvær som har tegnet og forfattet teksten i disse spaltene.

8. De ville hjem

Resitasjon:

De ville hjem til sine den da stormen kom.

En sørgeløkk i skøyta, det sangen om.

Og alle gikk og ventet. Hv kjære av?

med uro så de ut på et med opprørt hav.

Kjell Magnus Sandve og kor:

Da kom omsider budet: Det verste hadde hendt.

Et rop av sorg og smerte ble opp mot himlen sendt.

Så mange barn der ute fikk lære savn og død

og mødre ble alene i ensomhet og nød.

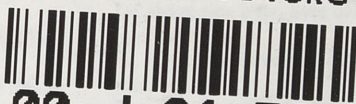
I sorg de søkte sammen den lange, mørke høst.

Så kom omsider våren med lys og håp og trøst.

Og ingen kan vel glemme, om det går hundre år

Men vonde sår blir leget, når bare

Depotbiblioteket

00sd 31 535

Alle inn:

Ja, Røvær overlevde, en perle på vår jord.

Et hundreår ved havet fra sorg til glede stor!

Haugesund
TEATER

Teateret for Nord-Rogaland

Hva skjer videre i teateret

Gutlarina - bessedede har me glømt heila greiða.

Høstens storsatsing ved Haugesund Teater blir den nyskrevne familiesagaen Gutlarina av Tor Arne Johnsen med premiere 11. november 1999. Haugesund Teater ønsker med denne forestillingen å gi et tilbakeblikk på de siste hundre årene i Haugesund.

Gjennom musikk, komedie og drama gir Gutlarina oss et innblikk i hvordan livet i Haugesund har vært gjennom hundre år. Ikke bare som Haugesunder, men verdensborger. Et omreisende skuespillererektepar ankommer Haugesund nyttårsaften 1899 og føder et par tvillingsøstre. De bestemmer seg for å bosette seg i byen hvor familien gjennom flere slektsledd opplever byens historie i gode og onde dager. Forestillingen vil få en blanding av revy og teater med mange musikalske opptrinn.

Vi har klart å få med oss noen av Haugesunds beste aktører med Gunnar Andersen, Hanne Krogh, Anne Beate Odland, Bjørn Andre Widvey, Oddvar Husby, Elsa E. Aanensen, Georg Rosell, Nina W. Lie, Toril Søfteland Sæbbø og Elin Hestflått i spissen. I tillegg møter vi lokale aktører innenfor teater, sang og dans. Vi gleder oss også over et nytt samarbeid med Fylkesmusikerne i Nord-Rogaland og musikere fra distriktet ledet av Tom Rogner Aadland. Forestillingen vil ikke være komplett uten et medley over byens kjente og kjære sanger presentert av Gunnar Johan Løvik.

Bessedé - en forestilling for folk som har levd en liten stund!

Dette er et samarbeidsprosjekt mellom Fylkesmusikerne og Haugesund Teater - og er en musikalsk og verbal reise litt bakover i tiden.

I vår er det avviklet elleve forestillinger omkring i distriktet, og målet er like mange til høsten.

Vi stiller opp i pensjonistforeninger, lag, eldresenter og samfunnshus.

- Ta kontakt for et besøk av oss i din forening!

Barnas julestue

I tiden 30. november til 10. desember blir det en ny variant av den årlige juleforestillingen "På låven sitter nissen".

Denne gangen treffer vi en ekte "Sjøhusnisse" - som bor på loftet på Staalehuset.

Skuespillerne og eventyrfortellerene Beate Eckhoff og Ingvild Olsen - sammen med musikeren Pøyken, lager spennende og eventyrlige historier på det mystiske Staalehusloftet- og til slutt dukker nok Sjøhusnissen opp..

Etterpå blir det gang rundt et kjempestort juletre, og det serveres risgrøt av nissekonene fra Skåredalen Sanitetsforening.

Billetsalget til denne store familieforestillingen starter i begynnelsen av november.